

З. К.

Д-ръ Симеонъ Табаковъ,

историкъ на гр. Сливенъ.

1882—1918 год.

(Животописни бележки и характеристика.)

Историята е наука, пълна не само съ любопитни страници, но е и високо назидателна. Историята на единъ градъ, на единъ народъ, вещо съставена и проучена, разкрива сложните страници на живота, промъните, които ставатъ въ него, паденията и въздиганията, толкова неизбѣжни. Старите културни народи поради това високо ценѣли историческите съчинения, а историите, които сѫ минали презъ съзерцанието на поетите и тѣхното творческо въображение, сѫ станали голѣми съчинения за епохата, като запазиха стойността си и до днесъ.

Омировата Илияда е една поетична история, пълна съ великолепни страници, която старите народи изучаваха най-старателно: тя бѣ за тѣхъ и история, и поезия, и философия и всичко; Виргилиевата Енеида бѣ сѫщо такова произведение за римлянина, особено презъ време на цвѣтещия периодъ на великата държава. Когато великиятъ римски пълководецъ, покорителя на Карthagенъ, гледалъ пламъците, които унищожавали града, размишлявайки върху сѫдбините на свѣта и държавите, той четѣлъ и повтарялъ страници за разрушението на Троя: „Ще падне Троя, свещения градъ Приамовъ . . .“.

И историята на единъ градъ, на едно заселище, макаръ и въ по-малъкъ размѣръ, крие не по-малко интересни страници, не по-малко интересенъ животъ. Кога и какъ се е появило това малко човѣшко общество тукъ? Какъ човѣкътъ е живѣлъ, падалъ и ставалъ? Кои му сѫ хората, които сѫ го водили? Какъ селището става градъ или отъ градъ —обикновено полумъртво гнѣзdo? Ролята на характерите, величието или низостъта, героизмътъ или малодушието, културата или невежеството? Сегашното? Бѫдещето?

* *

Въ три грамадни тома е вече предъ насъ „История на г. Сливенъ“, отъ Д-ръ С. Табаковъ.

Прѣсната по всички краища на България следъ освобождението, сливенската многобройна интелигенция, естестве-